

**UNIVERSITATEA “ALEXANDRU IOAN CUZA” IAȘI
FACULTATEA DE FILOSOFIE ȘI ȘTIINȚE SOCIALE
POLITICE
SPECIALIZAREA ȘTIINȚE POLITICE**

**REZUMAT
TEZĂ DE DOCTORAT**

Teorii și practici ale dezvoltării internaționale

COORDONATOR,

Prof. univ. dr. GEORGE POEDE

DOCTORAND,

OANA – EMILIANA TATARCAN

IAȘI,

2021

CUPRINS

ABSTRACT.....	3
INTRODUCERE.....	7
CAPITOLUL 1: CONSIDERAȚII GENERALE PRIVIND UNIUNEA DE DEZVOLTARE.....	19
1.1. Scurta introducere în evoluția istorică a termenului de dezvoltare.....	19
1.2. Parcursul academic al conceptului de dezvoltare.....	21
1.3. Teoriile relațiilor internaționale ca filtru în analiza procesului de dezvoltare.....	24
1.4. Elemente de analiză ale conceptului de dezvoltare sustenabil	39
1.5. Abordarea modernistă asupra dezvoltării.....	45
1.6. Uniunea Europeană și noile semnificații ale liniilor trasate de procesul dezvoltării.....	49
CAPITOLUL 2: UNIUNEA EUROPEANĂ CA ACTOR REGIONAL ȘI GLOBAL	54
2.1. Politica Uniunii Europene privind dezvoltarea: provocări, realizări și perspective.....	58
2.2 “Insula” Uniunii Europene sub asaltul globalizării.....	65
2.3 Forțele globale și migrația	76
2.4 Analiza evoluției instituționale a UE și impactul teoriei statului bunăstării.....	86
CAPITOLUL 3: ORGANISME ÎN DOMENIUL COOPERĂRII PENTRU DEZVOLTARE.....	97
3.1 Preocuparea Națiunilor Unite pentru dezvoltare.....	102
3.1.1 Agenda de Dezvoltare 2030.....	105
3.1.2 Obiectivele de Dezvoltare Durabil	109
3.2 Banca Mondială și dezvoltarea unui parteneriat global pentru dezvoltare.....	117
3.3 Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare.....	122
3.3.1 Relațiile cu alte instituții internaționale și sistemul multilateral.....	125
3.3.2 Probleme privind evoluția în cadrul PNUD.....	129
3.4 Organisme specializate în dezvoltare.....	130
3.4.1 Asociația Internațională pentru Dezvoltare	132
3.4.2 Organizația Mondială a Comerțului.....	133
3.4.3 Organizația Mondială a Sănătății.....	134

3.4.4 Organiza ia Interna ional a Migra iei	142
3.4.5 Programul Comun al Na iunilor Unite privind HIV.....	143

CAPITOLUL 4 : UN CONTEXT AL GUVERNAN EI ÎN STABILIREA MEDIULUI ADECVAT PENTRU DEZVOLTARE.....148

4.1 Principii generale i cadrul de baz al conceptului de guvernare	149
4.1.1 Rela ia dintre guvernare i dezvoltare.....	150
4.1.2 Tendin e semnificative în guvernare începând cu anul 2000.....	151
4.2 Managementul guvern rii asupra lumii aflate în curs de dezvoltare.....	154
4.2.1 rile în curs de dezvoltare i cooperare pentru dezvoltare.....	154
4.2.2 Impactul ajutorului extern asupra rilor slab dezvoltate.....	156
4.2.3 Concluzii i referin e preliminare.....	160
4.3 Valorificarea capitalului uman pentru dezvoltare. Cum schimb guvernare a procesul de dezvoltare?.....	161
4.2.1 Rela ia dintre capitalul uman i cre terea economic	163
4.4 Pozi ia diferitelor state implicate în dezvoltare fa de guvernare	166
4.4.1 Pozi ia Chinei.....	166
4.4.1.1 Contribu iile Chinei la misiunile ONU.....	168
4.4.1.2 Cre terea Chinei – provoc ri i oportunit i pentru Uniunea European	168
4.4.1.3 Guvernare a global i colaborarea în contextul multilateral.....	172
4.4.2 Pozi ia Statelor Unite ale Americii.....	175
4.4.2.1 Rolul traditional al statului American.....	176
4.4.2.2 Uniunea European i Statele Unite – parteneri globali, responsabilit i globale.....	178
4.4.3 Pozi ia Marii Britanii.....	181
4.4.3.1 Contribu ia Regatului Unit la obiectivele de dezvoltare global	182
4.4.3.2 Efectele Brexit.....	183
4.4.3.3 Principii pentru Marea Britanie – concluzii i recomand ri.....	185

CONCLUZII FINALE I PROPUNERI DE CERCETARE.....186

BIBLIOGRAFIE I REFERIN E.....192

ABSTRACT

”SINGURA CALE DE A PREZICE VIITORUL ESTE S -L CONSTUIE TP’

– Peter DRUKER, 2009-

Din punct de vedere conceptual, dezvoltarea durabil înseamnă satisfacerea necesităților generațiilor prezente, fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile necesități. Acesta este un obiectiv general al Uniunii Europene stipulat de Tratatul care guvernează toate politicile respectiv activitățile Uniunii și implicit ale statelor membre, ca parte componentă.

Dezvoltarea durabil înglobează un set de principii interconectate: democrația, egalitatea dintre sexe, solidaritatea, respectul față de lege și față de drepturile fundamentale, inclusiv libertatea și egalitatea de șanse pentru toți, cu scop comun de a îmbunătăți calitatea vieții și bunăstării. Documentul strategic de la nivel global care orientează acțiunile în domeniul dezvoltării durabile este Agenda 2030. Cei trei piloni care au stat la baza Agendei 2030 pentru dezvoltare durabil sunt reprezentați de: echitatea socială (prin care națiunile în curs de dezvoltare trebuie să aibă posibilitatea de a-și satisface nevoile de bază în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, alimentația, asigurarea energiei, apei și canalizării), creșterea economică (reprezentată de îmbunătățirea calității vieții în țările aflate în curs de dezvoltare) și mediul (cu impact asupra modului de conservare și gestionare a resurselor disponibile și a modului de utilizare a tehnologiilor). Astfel se pune accent pe obiectivele de dezvoltare durabil care îi propun să asigure echilibrul între cele trei dimensiuni: cea economică, cea socială și componenta de mediu, prin acțiuni concrete prevăzute pentru următorii ani. Totodată armonizarea celor trei dimensiuni caută să respecte și principiile demnității umane, stabilitatea regională și globală, o planetă sănătoasă, societăți reziliente și echitabile, precum și economii prospere. Cu alte cuvinte, obiectivele contribuie la sporirea convergenței între țările UE, în cadrul societăților și restul lumii. Orișpeșunșul Uniunii Europene la Agenda 2030 este de a integra cele 17 obiective de dezvoltare durabile în politicile publice ale Uniunii europene, în scopul sprijinirii efortului global de construire a unui viitor durabil în colaborare cu partenerii săi. Cele 17 obiective de dezvoltare durabil sunt deja urmărite de multe dintre politicile Uniunii Europene, iar statele membre ale acestei comunități îi propun abordarea integrată a tuturor obiectivelor pentru un viitor prosper, sigur și eficient.

Această teză s-a concentrat pe analiza strategiilor de implementare și evaluarea critică a impactului datorat procesului de dezvoltare durabilă. Semnificația programelor de dezvoltare, ca motor principal pentru susținerea obiectivelor de dezvoltare, este ancorată în toate forurile internaționale și de aceea am acordat o atenție sporită modulului în care acestea acționează și îi aduc aportul pentru demararea și implementarea tuturor proiectelor aflate în desfășurare. De aceea am considerat că o analiză amănunțită a instituțiilor abilitate în oferirea de ajutor este impetuos necesară și atent justificată. Motivația este că oferim o bază empirică solidă pentru evaluarea complexității acțiunilor demarate de statele puternice. Ori această investigație empirică a identificat o gamă largă de disparități ale strategiilor de implementare utilizate, a capacității de reușită în rândul actorilor importanți internaționali precum Banca Mondială și Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, precum și adecvarea politicilor și practicilor care susțin dezvoltarea durabilă. Aceste constatări indică clar că nu există o strategie unică pentru implementarea inițiativelor de dezvoltare. Se concluzionează că inițiativele de dezvoltare sunt relevante și esențiale pentru asigurarea dezvoltării naționale și a rezultatelor durabile.

CUVINTE CHEIE

Teorii ale dezvoltării internaționale

Uniunea Europeană

Agenda 2030

Instituții internaționale

Guvernare

INTRODUCERE

În primul rând, care sunt principiile și teoriile relațiilor internaționale? În ce măsură principiile și teoriile constituie ele însele o idee importantă în discursul intelectual despre relațiile internaționale? Și cum pot fi explicate principiile și teoriile ca o idee importantă în special studenților, tinerilor politici și administrative, studiilor strategice și relațiilor internaționale, dreptului și organizațiilor internaționale și cititorilor generali? Acest lucru a devenit important, deoarece prima întrebare presupune existența unui consens cu privire la relațiile internaționale. Cunoașterea principiilor și teoriilor relațiilor internaționale poate fi abordată doar din cunoașterea acelui concept de "putere". Deoarece Relațiile Internaționale se concentrează asupra activităților statelor-națiunilor dincolo de granițele politice și geografice, în alegerea de "putere" trebuie privit din această perspectivă. Ceea ce trebuie explicat, interpretat, analizat și implicit prezentat, sunt principiile și teoriile sale. Presupunerea este incontestabilă. În consecință, care sunt aceste idei și în ce măsură neînlegerile lor existente împiedică în alegerea și semnificația actuală sub titulatura "principiile și teoriile relațiilor internaționale"?

Teoria este folosită ca un "mijloc de acces" ce poate îndeplini funcțiile și rolurile de descriere, explicare și predicție. Aceasta înseamnă că unele dintre teoriile referitoare la relațiile internaționale sunt, din punct de vedere tehnic, nu teorii, ci abordări ale studiului relațiilor internaționale. Teoriile selectate, care există fie ca teorii în mod independent, fie ca "mijloace de acces" când sunt folosite în cadrul "abordărilor" includ: (1) idealismul, (2) realismul, (3) feminismul, (4) funcționalismul structural, (5) economia politică, (6) echilibrul puterii.

Dezvoltarea internațională se referă la procesele și politicile de schimbare economică, socială și politică care afectează lumea de astăzi și care vizează rezolvarea unor probleme importante precum sărăcia. Cu toate acestea, cuvântul "dezvoltare" este adesea înțeles greșit. Multe activități de dezvoltare au loc în ceea ce numim "țări în curs de dezvoltare", "sud" sau "lumea a treia". Procesele de dezvoltare ar trebui totuși înțelese ca un fenomen global. La urma urmei, "lumea dezvoltată" a suferit un proces propriu de dezvoltare în ultimii 250 de ani pentru a realiza această stare de dorit. În plus, acțiunile și politicile "lumii dezvoltate" au determinat perspectivele țărilor mai puțin dezvoltate.

După cum vom vedea, țărilor dezvoltate au ajutat uneori "dezvoltatorii târzii" să întreprindă industrializarea sau să crească standardele de viață. Dar, la fel de des (unele ar spune

mai des!), “ țările mai bogate au ridicat obstacole în calea industrializării sau a altor forme de dezvoltare de către țările mai sărace”. Dezvoltarea poate fi într-adevăr un fenomen global, însă interesele și prioritățile diferitelor țări sau regiuni nu au coincis întotdeauna.

Dezvoltarea internațională nu presupune doar acțiuni destinate ajutorului imediat sau în vederea rezolvării unor situații pe termen scurt, ci mai ales politici de creștere a capacităților și structurilor, a instituțiilor, a mijloacelor, a condițiilor unor schimbări care să conducă la o dezvoltare robustă și durabilă. Dezvoltarea internațională înseamnă intervenție și tutelă, ci potențarea resurselor locale, identificarea și îmbunătățirea acestora, realizarea bazelor unei dezvoltări în domenii care conduc la o dezvoltare reproductivă și autonomă.

Diferitele măsuri, proiecte și programe, diferitele tendințe și evoluții, diferitele stări de lucruri de pe scena internațională implică aspecte care în deținea relațiilor internaționale, a drepturilor omului, a mediului, de etică socială. Nu încapă îndoială că nici o teorie nu poate să rezolve de la sine nici chiar cea mai mică problemă. În ultimii ani a devenit din ce în ce mai evidentă necesitatea sporirii cooperării dintre statele membre ale Uniunii europene și statele nevoiase printr-o mai bună cunoaștere reciprocă și transfer de expertiză și competențe. În acest sens, stimularea participării statelor la diferite programe de practică în cadrul instituțiilor publice joacă un rol cheie în asigurarea unei tranziții eficiente de la necesitate obținerii beneficiilor de ajutorare la contribuția activă, asigurând îmbunătățirea gradului de cunoștințe al membrilor statului, dar și o mai atentă calibrare a conținutului programei de adaptare în raport cu nevoile efective ale acestora.

Statutul de membru al Uniunii Europene implică atât asumarea unor avantaje, cât și a unor obligații. Una din aceste obligații este acordarea de sprijin pentru dezvoltarea socio-economică a statelor mai sărace din afara granițelor UE. Dezvoltarea internațională ca și concept, dar și ca principiu de politică externă are la bază ideea conform căreia țările dezvoltate trebuie să sprijine țările subdezvoltate sau în curs de dezvoltare. Pe de o parte, acest sprijin poate fi justificat prin aceea că țările dezvoltate ar avea o datorie morală față de țările mai puțin dezvoltate, de multe ori foste colonii. De aceea, guvernele oferă atât fonduri, cât și expertiză și consiliere pentru dezvoltare. Pe de altă parte, nu doar o anumită datorie morală, ci și obținerea sau menținerea influenței pe plan global poate motiva implicarea guvernelor în programe de dezvoltare. Argumente de ordin moral și pragmatic stau la baza implicării și a altor actori, alături

de state, în programe și acțiuni privind cooperarea pentru dezvoltare. Printre cei mai cunoscuți se află organizații internaționale interguvernamentale precum Uniunea Europeană, Banca Mondială sau Fondul Monetar Internațional, și organizații non-guvernamentale. Dincolo de motivațiile specifice fiecărui donator, cooperarea pentru dezvoltare este unul din principiile fundamentale pentru solidaritatea transnațională prin care se speră diminuarea efectelor dramatice ale subdezvoltării.

Toate statele din Europa Centrală și de Est sunt donatori emergenți – respectiv state care, în mod simultan, primesc fonduri de dezvoltare, dar și oferă asemenea fonduri. Acestea au avut experiența oferirii de asistență pentru dezvoltare în perioada comunistă, prezentul urmând să decidă cât din acea experiență poate fi valorificat în contextul actual. Este incontestabil faptul că există în continuare mari probleme socio-economice și că mulți cetățeni trăiesc în sărăcie, cel puțin în comparație cu nivelul de trai din unele state din Europa de Vest. În același timp, obligațiile contractuale ale statelor aflate în comunitatea europeană față de Uniunea Europeană nu sunt negociabile: asistența pentru dezvoltare cade și în sarcina noilor democrații din Uniunea Europeană. Prezentul în 140 de țări, UE se bucură de un nivel unic de credibilitate și neutralitate și dispune de o vastă experiență cu privire la drepturile omului, observarea alegerilor, guvernarea și soluționarea crizelor. Faptul că programele UE durează mai mulți ani le conferă un caracter de previzibilitate și siguranță pe termen lung. Cele două trăsături sunt esențiale pentru a obține o dezvoltare durabilă.

UE coordonează acțiunile diferiților donatori. Datorită naturii sale supra-naționale, ea poate stabili obiective comune ambițioase și poate identifica soluții complexe la provocările globale în materie de dezvoltare. În climatul economic actual, avem nevoie mai mult ca oricând să evităm duplicarea eforturilor. În consecință, UE dispune de masa critică necesară pentru a răspunde provocărilor globale. Activitățile UE în domeniul dezvoltării sunt coordonate cu eforturile sale în alte domenii, cum ar fi ajutorul umanitar, mediul, securitatea și politica comercială.

Stabilitatea UE este clădită pe principiile democrației, drepturilor omului, statului de drept și deschiderii economice. În ultimii 12 ani au intervenit schimbări radicale în numeroase țări din vecinătatea UE. Au existat unele evoluții pozitive: actorii locali au luat măsuri de reformă menite să consolideze statul de drept, justiția socială și să asigure o responsabilizare

sporit a actorilor implicați. Însă, în același timp, conflictele, escaladarea extremismului și a terorismului, încălcările drepturilor omului și alte abateri de la dreptul internațional, precum și climatul de instabilitate economică au generat fluxuri masive de refugiați.

Uniunea Europeană manifestă o atitudine pro-activă, de solidaritate față de țările în curs de dezvoltare, oferindu-le acestora atât sprijin în situații de criză generat de diferite situații de urgență (precum în cazul conflictelor militare sau cataclismelor naturale) cât și fonduri pentru proiecte de dezvoltare, care se desfășoare pe termen mai lung. “Utilizarea interanuală a termenilor „ajutor umanitar” și „ajutor pentru dezvoltare” nu este însă corect deoarece, nu doar orizontul de timp diferințiază cele două tipuri de asistență (ajutorul umanitar este acordat pe termen scurt, ajutorul de dezvoltare pe termen lung), ci și faptul că Uniunea le tratează distinct, administrându-le prin intermediul unor structuri instituționale diferite și pe baza unor reguli diferite.” Ca membru al G8 și G20, UE este cel mai mare donator de ajutoare pentru dezvoltare în lume și s-a impus ca un jucător cheie în dezvoltarea sudului. Viziunea și strategia sunt elemente-cheie ale credibilității acțiunii externe europene și vitale pentru consolidarea încrederii între statele membre și pentru creșterea coerenței inițiativelor lor. Politica externă a UE nu are uit să răspundă speranțelor pe care le-a ridicat, dar nu poate fi negat că UE dispune încă de numeroase trăsături și instrumente atractive pentru a face față problemelor actuale și a câștiga teren.

Obiectivele de dezvoltare ale mileniului constituie piatra de temelie a activităților UE de cooperare pentru dezvoltare, reprezentând obiectivele sale prioritare. Mobilizarea finanțării necesare face parte din provocarea pe care o constituie realizarea acestor obiective. Pentru a duce la îndeplinire obiectivele de dezvoltare, politicile UE trebuie să înțipă cu un mediu global în schimbare rapidă.

Soluția nu este aadar singurul aspect problematic. Revoltele recente, în special cele din zona mediteraneeană, au evidențiat faptul că dezvoltarea trebuie să meargă mână în mână cu apărarea drepturilor și libertăților omului. UE acordă o atenție deosebită țărilor celor mai vulnerabile. Aproape jumătate din asistența pentru dezvoltare pe care o acordă este destinat statelor fragile. În țările predispuse la criză, în care trăiesc populațiile cele mai vulnerabile din lume, ajutoarele vor fi orientate într-o măsură tot mai mare către restaurarea pacii și reconstrucția statală, pentru a îmbunătăți calitatea și impactul acțiunilor desfășurate de autoritățile publice.

Instituțiile multilaterale încearcă să mobilizeze resursele prin împrumuturi mai mari pe piețele de capital privat și prin combinarea finanțelor. În același timp, mai multe țări beneficiare se concentrează pe comerț și investiții nu doar pe ajutoare. Unde se aplică politica de dezvoltare a Uniunii Europene în aceste dinamici schimbătoare? Cum ar trebui să răspundă politica de dezvoltare a Uniunii Europene și unde să conducă aceasta? Este China un concurent sau partener și în ce domenii? Va exercita Europa un rol de conducere mai concertat? Este dezvoltarea nouă provocare și cum se pot adapta țările la noile perspective? Toate aceste întrebări își vor afla răspunsul în secțiunile următoare în vederea elucidării factorilor majori și decongestionării pentru îndeplinirea sarcinilor ce vor conduce la o dezvoltare graduală pe termen îndelungat.

Motivaia alegerii temei de cercetare

Pornind de la aceste considerente, prezenta teză de doctorat este structurată astfel încât să răspundă obiectivelor pe care ni le-am propus și să ne permită conturarea unor concluzii cu privire la problematica guvernării și a dezvoltării, cu valențe sociale, în contextul dezvoltării durabile la nivel european. Uniunea Europeană este cel mai important donator de ajutor pentru dezvoltare din lume și și-a luat angajamentul că va fi dispusă să colaboreze și să ofere sprijin atâta timp cât statele nevoiase o vor cere. Uniunea Europeană este o familie de țări democratice europene care lucrează împreună pentru a îmbunătăți viețile cetățenilor și pentru a construi o lume mai bună. Acest aspect face ca Uniunea Europeană să răspundă rapid și eficient la evenimentele care au loc frecvent. Diferența esențială între modelul de dezvoltare durabil și alte modele constă în faptul că fostele modele reprezintă interesele generale ale grupurilor sociale și subliniază aspectul capital al progresului tehnologic, în timp ce aceasta din urmă are în vedere interesele industriei. Climatul dezvoltării este un produs al pieței în multe sensuri.

“Dezvoltarea nu este un drept. Dimpotrivă este un obiectiv”. În cea a promisiunilor unei dezvoltări de prosperitate pe piață, impactul asupra climatului dezvoltării a durat o perioadă de timp până să fie luate în serios. Problema dezvoltării definește totodată și dezvoltarea umană, o dezvoltare a unei noi generații. Punctul forte al unei dezvoltări de durată îl constituie sistemul de stat care se bazează pe o acumulare competitivă - în funcție de legitimitatea guvernamentală, militară și de securitate - și menținerea stabilității monedei naționale prin intermediul unor mecanisme cum ar fi comerțul, finanțarea unor datorii, rambursarea acestora și liberalizarea legilor economice.

Proiectul de dezvoltare la nivel mondial este ancorat în sistemul statului-na iune, prin care ONU cere statelor și agențiilor multilaterale de dezvoltare să definească și să continue dezvoltarea ca o acumulare de m suri pozitive. În timp ce toate statele sunt egale, unii sunt mai egali decât alții, mai ales atunci când vine vorba de încadrarea unei probleme. De asemenea, inegalitatea între clase și state, produce întârzieri în dezvoltarea durabilă, pentru că cel puțin, cei responsabili pentru schimbările climatice să fie mai vulnerabili la efectele sale.

Obiectivele de cercetare

Am ales să studiez acest subiect deoarece consider că este o problemă de o importanță majoră prin prisma faptului că politica de dezvoltare a Uniunii Europene nu privește doar spațiul european ci și cel al statelor terțe ceea ce îi conferă notorietate pe plan mondial. Politica de dezvoltare nu înseamnă doar dezvoltarea economică, aceasta înseamnă dezvoltare și progres pe toate nivelele luând în calcul domeniul social, tehnologic, politic și economic. Bună starea și pacea mondială sunt în stransă dependență cu o dezvoltare continuă și uniformă, nu doar în Europa, nu doar în America, ci pe întreg globul.

De asemenea susțin că migrația și integrarea socială sunt principalele provocări ale secolului XXI și necesită o abordare multidimensională în vederea determinării potențialului migrației pentru dezvoltarea socio-economică între țara de origine și țara de destinație. Un argument centru este că migrația contemporană, văzută din perspectiva globalizării se desfășoară sub auspiciile dreptului internațional ale organizațiilor internaționale, modernizează și intervin în procesele de migrație. În examinarea acesteia, epoca globalizării a accelerat circulația persoanelor între țări. Această dezvoltare a fost gestionată în diverse moduri prin intermediul unor politici mai mult sau mai puțin restrictive de imigrare. Astfel, migrația internațională este o parte esențială a globalizării de astăzi, existența dovedind că epoca noastră globalizării este o provocare globală, dar în esență, regională de impact. J. E. Stiglitz, laureatul Premiului Nobel pentru Economie în anul 2001, susține că oamenii din întreaga lume trebuie „să colaboreze în scopul rezolvării problemelor de care ne lovim cu toții, indiferent că este vorba despre lucruri care pun în pericol sănătatea, mediul înconjurător sau stabilitatea economică și politică a lumii“.

În vederea atingerii scopului prezentat mai sus, au fost stabilite următoarele ipotezele cercetării:

Definirea, examinarea evoluției și a interdependenței teoriilor de dezvoltare internațională

Identificarea riscurilor și a vulnerabilităților determinate de apartenența la Uniunea Europeană în contextul globalizării;

Analiza măsurilor și mijloacelor prin care diferite instituții internaționale facilitează obținerea de rezultate eficiente în procesul de dezvoltare

Elaborarea și înfăptuirea unui concept de securitate comună al celor mai puternice ri

Prin urmare, realizarea unei lucrări de cercetare aprofundată în vederea identificării standardelor europene minime de garantare a principiului egalității și nediscriminării necesită o atenție sporită. Necunoașterea unor standarde minime de ajutorare, de asumare a deciziilor și de implicare poate duce la apariția unor bariere de ordin economic, a unor dezmembrări instituționale dar și apariția unor bariere sociale deoarece oamenii sunt instrumentele și beneficiarii, dar și victimele tuturor activităților de dezvoltare.

Structura tezei

În procesul de organizare a conținutului cercetării s-a pornit de la formularea unei linii directoare în ceea ce înseamnă conceptul de dezvoltare, principiile definitorii pentru aceasta, mecanismele care îi stau la bază și instrumentele prin care aceasta acționează. Ulterior, s-a optat pentru o scurtă prezentare a modului în care funcționează Uniunea Europeană referindu-se la cadrul instituțional și la modul de desfășurare al procesului decizional în planul dezvoltării.

Capitolul dedicat exclusiv Uniunii Europene stabilește elementele definiționale ale importanței sale pe scena unei lumi cuprinsă în vârtoare fenomenului creat de dezvoltare. Totodată se încercă o analiză asupra problemei migrației care face cel mai bine legătura între concepții, scop, mijloace și rezultate de necesitatea unei condiții mai bune la care aspiră societatea de astăzi.

Capitolul al treilea scoate în evidență rolul instituțiilor europene și internaționale în domeniul cooperării pentru dezvoltare și în combaterea sărăciei din zonele-problemă de pe glob.

Aici ne dorim să arătăm cum marile organisme internaționale se implică în derularea proiectelor necesare unei dezvoltări sustenabile și mizează pe absorbirea tuturor mijloacelor de alocare și distribuire a fondurilor. Este important de arătat întregul proces prin care o instituție deschide orizonturile de derulare a progresului economico financiar.

Nu în ultimul rând, avem un capitol ce se construiește în jurul termenului de guvernare în raport cu procesul de dezvoltare aplicat în trei dintre cele mai importante puteri economice ale lumii. În acest ultim capitol propunem o cercetare, utilizând ca metodologie analiza tematică a conținutului, cu privire la modul în care buna guvernare se reflectă în strategiile de dezvoltare durabilă ale țărilor UE. Buna guvernare și dezvoltarea durabilă sunt două concepte strâns legate între ele. O bună guvernare nu garantează dezvoltarea durabilă; totuși, absența sa limitează sever și, în cel mai rău caz, poate împiedica dezvoltarea. Un sistem adecvat de guvernare preia conceptul de dezvoltare și aplică un filtru de limitare a modalității prin care se poate realiza echilibrul dintre partea economică și cea socială. În sprijinul atingerii obiectivului vine studiul comparativ între țări dezvoltate, ce deține un puternic statut economic, și modalitatea de abordare a procesului de dezvoltare în contextul guvernării ei. Este vorba de statul chinez, cel american și cel britanic care reușesc să funcționeze în parametri egali cu dorințele sistemului internațional axat pe principii, valori și criterii de dezvoltare durabilă.

Metodologia lucrării

Actuala lucrare de cercetare a fost elaborată prin utilizarea metodelor calitative și cantitative fundamentale ale cercetării aprofundate din domeniul științelor social-politice. Astfel, în prima parte a tezei am folosit aspecte teoretice cu privire la teoriile studiilor de dezvoltare internațională precum și metoda istorică. Partea a doua a lucrării este elaborată cu ajutorul modelelor și conceptelor de dezvoltare internațională punând accent pe partea socială. Aceste metode au fost aplicate fie ca aspecte pozitivistice, fie ca teorii critice comparative între statele dezvoltate din zona UE. Metodele aplicate scot în evidență în mod singular rezultatele intermediare urmite, fie combinate între ele în vederea atingerii rezultatelor finale ale cercetării. Din punct de vedere teoretic, prezentarea științifică a noțiunilor de egalitate socială, de migrație, de integrare și dezvoltare socială, precum și a contribuției sistemelor și normelor europene pot fi încadrate în materiale educaționale de formare profesională și o sursă de informare în domeniu pentru cercetările viitoare.

Partea aplicativă a lucrării vizează două aspecte. Prima reprezintă sursa de informare de ansamblu asupra noțiunilor, termenilor și standardelor de aplicare a normelor europene precum și în alegerea modului de funcționare și relaționare a sistemelor europene în planul statelor aflate în plin proces de dezvoltare. Pe de altă parte, analiza critică a unor aspecte legate de legislație, implementare, soluționare și îndrumări viitoare, pot determina modificări legislative de aplicare susținute chiar și la nivele minime. Aplicarea corectă a standardelor minime europene identificate constituie astfel o practică unitară în acest domeniu ce va avea ca finalitate o dezvoltare durabilă eligibilă tuturor.

Concluzii finale, propuneri și dezvoltări ulterioare

În urma acestui demers academic sperăm că am ajuns la concluzia că procesul de dezvoltare reprezintă un element esențial în activitatea guvernamentală al oricărui stat dezvoltat sau în curs de dezvoltare. De asemenea este deosebit de important ca acțiunile în direcția procesului de dezvoltare să fie coroborate și armonizate cu acțiunile altor sisteme și mecanisme internaționale ce au în vedere procesul de dezvoltare pe plan mondial. Marketingul acestei dezvoltări este încorporat în porii agenților de dezvoltare și al organizațiilor internaționale. În ceea ce privește proiectul de dezvoltare la nivel mondial, el este ancorat în sistemul statului național, în care dezvoltarea trebuie să însemne o acumulare de măsuri pozitive. Dezvoltarea trebuie însă să atingă toate nivelurile și toate zonele de pe glob nelăsând în urmă nici o discrepanță sau decalaj. Aceasta reprezintă o cale, în adevăratul sens al cuvântului, pentru un viitor prosper și sigur.

CAPITOLUL 1: CONSIDERAȚII GENERALE PRIVIND NOȚIUNEA DE DEZVOLTARE

Subiectul relațiilor internaționale este unul care a continuat să atragă atenția științifică din care au apărut tot felul de tratate. Principiile, de-a lungul anilor, nu numai că formează și influențează comportamentul actorilor în afacerile internaționale, ci se transformă în practici și tradiții cu care se stabilesc standarde și se fac evaluări. Dezvoltarea a parcurs un drum lung în ultimile decenii și a devenit semnificativ în perioada imediat următoare a celui de-al Doilea Război Mondial. După acest moment, lumea occidentală a început să se confrunte cu o nouă provocare de a reconstrui țările care au fost distruse de război.

De la începutul secolului al XIX-lea, concepția despre dezvoltare a fost o reacție la criza progresului ca urmare a industrializării. Dezvoltarea pur este conform politicii externe, o dezvoltare abstractă în lumea reală iar provocările pe care aceasta le presupune nu sunt sustenabile pe termen lung. Aceste amenințări pot veni sub formă de reele teroriste, epidemii de boli, traficul de narcotice sau criminale care au corupt sistemul comercial mondial. Lumea păstrează până astăzi în eșecul dat în urmă cu un secol de către creatorul ecologiei, Haeckel care afirmă că „dezvoltarea este, în acest moment, lumea magică cu care vom rezolva toate misterele care ne înconjoară sau, cel puțin, ceea ce ne va ghida spre soluția lor.”

Din a doua jumătate a secolului al XX-lea am devenit deosebit de conștienți de faptul că lumea se confruntă cu o problemă a populației, care crește în mod constant mai acut, și, de asemenea, o problemă tot mai mare a sărăciei la nivel mondial. Nu este surprinzător faptul că o corelație semnificativă între aceste două condiții este ușor de presupus de un număr mare de oameni, care tind să considere că fiind cauza principală a celuilalt. De fapt, acest lucru nu este deloc adevărat, cu toate că factorul demografic joacă un rol puternic în care afectează nivelurile de bogăție națională și viteza de acumulare a averii de către națiuni. O mare parte din sărăcie, a unei mari părți a lumii, se datorează resurselor subdezvoltate. Dezvoltarea poate fi într-adevăr un fenomen global, dar interesele și prioritățile diferitelor țări sau regiuni nu au coincis întotdeauna. Dezvoltarea ar trebui, prin urmare, să fie percepută ca un proces multidimensional care implică reorganizarea și reorientarea întregului sistem economic și social.

Teoria și practica în dezvoltarea internațională sunt strâns legate una de cealaltă completându-se aproape perfect. Este posibil să identificăm diferite fluxuri ale teoriei dezvoltării care au apărut în timp. Acestea au influențat și au fost influențate de politicile de dezvoltare ale guvernelor din țările dezvoltate și din țările în curs de dezvoltare, de către agențiile de dezvoltare internaționale sau multilaterale (cum ar fi Banca Mondială și diferite agenții ONU) și de ONG-uri.

Teoriile de relații internaționale ne pot ajuta să înțelegem modul în care funcționează sistemele internaționale, precum și modul în care națiunile se angajează unul cu celălalt și privesc lumea. Teoriile selectate care fie există ca teorii în mod independent, fie ca "mijloace de acces" atunci când sunt folosite în cadrul "abordărilor" includ: (1) idealismul, (2) realismul, (3) liberalismul, (4) funcționalismul structural, (5) economia politică, (6) echilibrul puterii etc.

Timpu a demonstrat că procesul implică decizii pragmatice bazate pe mai mulți factori în fața incertitudinii și astfel s-a subliniat modul în care au apărut schimbările de politică atunci

când actorii valorific toate oportunitățile în elaborarea de politici. Cei trei piloni tradiționali ai dezvoltării sustenabile sau durabile - sociali, de mediu și economici - precum și problema transsectorială a guvernării. Trebuie remarcat faptul că acești termeni concurenți se prezintă sub forma a trei cercuri intersectante ale societății, mediului și economiei, unde sustenabilitatea este plasată la intersecție, tocmai pentru a centra elementul definitoriu.

Uniunea Europeană s-a angajat puternic să atingă un rezultat ambițios la nivelul ONU, cu o agendă universală pentru toate țările, bogată și sursă deopotrivă, integrând pe deplin dimensiunile economice, sociale și de mediu ale durabilității. Natura globală a provocărilor cu care ne confruntăm astăzi, cum ar fi schimbările climatice, conflictele violente, migrația în masă și inegalitatea tot mai mare înseamnă că avem nevoie de răspunsuri ambițioase și unite. Punerea în aplicare a Agendei 2030 oferă o oportunitate istorică pentru UE și statele sale membre de a fi pionieri mondiali în domeniul dezvoltării durabile. Munca noastră privind dezvoltarea durabilă va defini viitorul generațiilor următoare, al Uniunii și al planetei noastre. De aceea, trebuie să dezvoltăm o viziune pe termen lung prin obiectivele Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă și să ne asigurăm că aceste obiective sunt pe deplin integrate în cadrul politicii europene. Pentru a putea fi aplicat acest standard la nivel social trebuie să se respecte drepturile fundamentale, principiile democrației, ale statului de drept dar mai ales să se acorde o atenție aprofundată asupra vulnerabililor din societatea noastră și a le proteja responsabil. Rolul acestor responsabilități este de a identifica cele mai apăsătoare provocări ale sustenabilității, să examinăm critic poziția în care ne aflăm cât și performanțele ce rezultă dacă trebuie să asigurăm o Europă durabilă într-o lume durabilă.

CAPITOLUL 2: UNIUNEA EUROPEANĂ CA ACTOR REGIONAL ÎN GLOBAL

Uniunea Europeană nu trebuie văzută ca simplă expresie europeană a nevoilor economice ale membrilor săi sau ca un mecanism economic prin care statele membre devin capabile să-și îndeplinească scopurile politice, ci ca piesă de rezistență a structurilor care au modelat fundamental modelul european de producție, de distribuție și de schimb. Astfel poate fi astfel considerat că generatoarea unor niveluri mai înalte de integrare economică internațională și ca facilitatoare a creșterii relațiilor și grupurilor din jurul instituțiilor comunitare.

În calitate de cel mai mare donator de ajutor din lume, furnizând, la nivel mondial, peste 50% din asistența oficială pentru dezvoltare, UE și statele sale membre și-au afirmat angajamentul pe termen lung în favoarea reducerii sărăciei. Datorită acestei noi abordări, UE va fi mult mai capabilă să promoveze și să apere valorile fundamentale și să respecte angajamentele internaționale față de vecini, în special cei aflați pe calea aderării la UE, precum și cei în curs de tranziție, precum și față de cei mai săraci și mai vulnerabili la nivel mondial. Pe măsură ce membrii UE avansează înspre o coordonare mai strânsă a politicilor externe și de securitate, UE va exercita o influență crescândă și din ce în ce mai eficientă pe scena internațională. Astfel va contribui la instaurarea unei lumi mai stabile.

Provocările cu care se confruntă Europa în prezent sunt generate în aceeași măsură de evoluțiile înregistrate în afara granițelor sale și de timiditatea UE în abordarea acestora. Dacă Uniunea dorește să își asigure viitorul, aceasta va trebui să își ajusteze obiectivele și politicile pentru a aborda lumea aflată în schimbare rapidă. Acumularea de informații negative restricționează setul de lumi posibile, în timp ce acumularea informațiilor pozitive o extinde. Cu toate acestea, în prezent, UE se confruntă cu o serie de presiuni politice și economice, printre care se numără creșterea lentă și omajul persistent ridicat în numeroase state membre ale UE, precum și creșterea partidelor politice populiste. Astfel de factori complică capacitatea UE de a face față unei multitudini de provocări interne și externe.

Ca actor global de dezvoltare și sistem de elaborare a politicilor, UE nu este neapărat într-o poziție mai proastă decât statele sale membre sau alți actori de dezvoltare internațională în ceea ce privește capacitatea sa de a organiza acțiuni colective. Ca politic pe mai multe niveluri, UE are mai multe opțiuni și un potențial mult mai mare de influență pozitivă decât statele membre, acționând bilateral, multilateral în cooperare cu parteneri specifici sau prin actori de dezvoltare multilateral, precum sistemul ONU sau Banca Mondială. Hotărârile viitoare asupra contribuțiilor UE în procesul de dezvoltare vor continua să se concentreze asupra modului în care UE transpune numeroasele viziuni pentru "administrarea lumii" și a resurselor sale într-o continuă acțiune.

Globalizarea oferă un mare potențial de a crea bogăție și locuri de muncă, dar are și capacitatea de a perturba. UE a încercat întotdeauna să profite cât mai mult de aceasta, reducând în același timp efectele negative ale acesteia, stabilind reguli și colaborând cu alții. Cu toate acestea este important să arătăm faptul că globalizarea a adus o dezvoltare fără precedent

umanității și totuși, în zona economică, veniturile dobândite sunt uneori însoțite de efecte secundare inerente care pot avea ca rezultat neplăceri.

Pe de o parte, globalizarea a adus o dezvoltare fără precedent umanității, recunoscând și efecte negative care avertizează cărțile în curs de dezvoltare. Astfel, cele din urmă ar putea să își piardă în cele din urmă identitatea dacă ”tendința” actuală prin care vârtejul globalizării își pune amprenta pe tot globul dacă nu este analizat în mod corespunzător. Subestimarea impactului negativ al globalizării asupra comunității mondiale poate duce la crize la scară largă în economia globală și la distrugerea interacțiunii economice mondiale sub presiunea consecințelor negative care însoțesc internaționalizarea vieții economice.

Problemele cu care se confruntă UE în contextul globalizării sunt structurale și sunt în principal următoarele:

un nivel scăzut al ocupării forței de muncă și un nivel ridicat persistent de omaj;

punctele slabe ale sistemului de educație și cercetare.

Se estimează că două treimi dintre diferențele dintre nivelul de trai dintre SUA și UE se datorează diferențelor de productivitate. Dacă aspectele menționate mai sus se referă mai ales la cauzele interne ale dificultăților de competitivitate ale Uniunii Europene, există și alte cauze care se află în afara Uniunii:

globalizarea piețelor financiare și creșterea volumului fluxurilor de investiții directe străine.

deschiderea piețelor și a tehnologiilor de comunicare au favorizat creșterea economică în noi zone ale globului;

diferențele dintre costurile forței de muncă au favorizat dezvoltarea țărilor cu costuri reduse.

Prin urmare, globalizarea a fost criticată din cauza tendinței sale către riscuri, incertitudine și instabilitate. Pentru a face față unor provocări fără precedent, trebuie nu numai să respectăm ordinea mondială existentă bazată pe reguli, ci și să o dezvoltăm în continuare. Având în vedere provocările care vor trebui să le facem față în viitor trebuie să ne continuăm și să ne consolidăm acțiunile de coordonare a politicilor economice pentru a asigura o creștere economică puternică, durabilă, echilibrată și favorabilă incluziunii.

Ca vector al globalizării, migrația provoacă conflicte de civilizație care pun în balanță gradul de integrare socială a grupurilor de imigranți și care reprezintă barometrul nivelului de securitate al comunității. Migrația internațională este o problemă complexă ce necesită soluții de colaborare

și cuprinzătoare. Oamenii au migrat întotdeauna să se adapteze sau să scape de la dificultăți și dezastră sau stimulă și de curiozitate și vise pentru o viață mai bună. Migrația abordează aspecte legate de drepturile omului, dezvoltare, populație, copii, familie, educație, sex, sănătate, inclusiv drepturi de reproducere și acces la sănătate reproductivă, mediu, comerț, muncă, economie, protecție socială, securitate și coeziune socială. În toate aceste eforturi, statele au fost sprijinite de sistemul națiunilor Unite și de Organizația Internațională pentru Migrație, care au fost într-adevăr parteneri la procesul migraționist. Pe scurt, cooperarea și parteneriatul sunt din ce în ce mai indispensabile în lumea interconectată de astăzi.

În provocările migrației se regăsește gradul de inegalitate tot mai crescut între țări, îmbunătățirea comunicațiilor și a transportului, existența migraților stabiliți deja în țările de refugiu. În plus, media de vârstă tot mai ridicată la nivelul populației, fluctuațiile pieței de muncă, extinderea serviciilor medicale sunt factori care au contribuit masiv la extinderea migrației în zone bogate din punct de vedere economic și nu numai. Perspectiva evoluției fenomenului numit migrație la nivel European nu este o atribuție ușoară pentru nici una din țările de tranziție în condițiile în care tipologia de extindere a fost afectată de criza economică. De asemenea, se întâlnesc deseori distincții dintre motivul pentru care oamenii pleacă din țară și factorii de atragere (motivul pentru care oamenii se mută într-o anumită țară). Încercările de a explica migrația de la țările mai sărace la cele mai bogate trebuie să ia în considerare și dinamica dezvoltării. Procesele de industrializare și urbanizare asociate cu creșterea economică au implicat în mod tradițional deplasări masive de oameni din zonele rurale.

În consecință, migrația este o decizie de viitor a indivizilor dispuși să își valorizeze perspectivele în zona financiară. Pentru a înțelege modul în care migrația internațională este reglementată, trebuie să examinăm modul în care țările de destinație aleg numărul de imigranți pe care trebuie să-l admită, tipurile de imigranți pe care să le admită și drepturile de a acorda acestor persoane.

UE funcționează printr-un sistem hibrid de luare a deciziilor supranaționale și interguvernamentale. Este esențial faptul că UE s-a străduit să își reformeze democrația și strategiile pentru drepturile omului într-un mod care să fie proporțional cu tendințele politice și strategice. Puterea Uniunii Europene depinde de unitatea statelor membre, de capacitatea de atracție a beneficiilor viitoare, de eficacitatea politicilor europene comune și a bunului mers al acestora. Statul bunăstării are un caracter european deoarece politicile sociale largi și interconectate care alcătuiesc statutul de bunăstare reflectă experiența istorică europeană a

discrepan elor sociale, a revoltelor oamenilor, al conflictelor politice. Drept pentru care, statul de bun stare face parte dintr-un proces pe termen mai lung prin care puterea este acumulat în statele na ionale prin construirea capacit ilor statului, colectarea impozitelor i construirea cet enie. Latura social a statului de bun stare este abordat i atent analizat de institu ii precum ONU sau Banca Mondial care pledeaz în favoarea dezvolt rii durabile. Reducerea inegalit ii sociale face parte din unul dintre punctele cheie din agenda Obiectivelor de Dezvoltare Durabil .

Perspectivile viitorului nu sunt atât de clare în politicile de bun stare europene din cauza problemelor de omaj, a provoc rilor cauzate de globalizare, politicii de migra ie i a îmb trânirii popula iei printre multe alte probleme politice provocatoare.

CAPITOLUL 3: ORGANISME ÎN DOMENIUL COOPER RII PENTRU DEZVOLTARE

Sistemul global de dezvoltare se afl pe pe o pant ascendent . Donatorii occidentali precum Uniunea Europeana, G7 s-au angajat s extind aportul lor de ajutorare oferit t rilor s race. Puterile emergente precum China, SUA i Regatul Unit îi intensific în mod semnificativ aportul fa de rile în curs de dezvoltare îns prefer s r mân în afara procesului de armonizare ini iat de Comitetul de Cooperare pentru Dezvoltare. De asemea, actorii nestatali precum funda iile i organiza iile neguvernamentale, ca tig influen i pot solicita resurse din ce in ce mai mult.

Lumea se confrunt cu provoc ri enorme, dintre care pu ine sunt abordate în mod adecvat de sistemul interna ional actual sau de c tre na iuni individuale. Conform unui raport recent elaborat de Forumul Economic Mondial i Brookings Institute, „lumea nu reu e te s prezinte nici m car jum tate din efortul necesar pentru îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului”. Diferite organe interguvernamentale reunesc factorii de decizie i experti din întreaga lume cu privire la problemele ce le întâmpin statele lumii. Ca atare, organismele interguvernamentale joac un rol esen ial în încurajarea cooper rii interna ionale i iau ac iuni concrete prin rezolu ii i decizii. Integrarea cadrului mai larg al cooper rii interna ionale i al ac iunii colective globale mai solide în eforturile de dezvoltare este una dintre principalele

provocări pentru a face credibile creanțele privind implementarea unei agende de dezvoltare globală.

Politica de dezvoltare subliniază importanța unei interacțiuni sporite cu organismele multilaterale și o mai mare implicare în cooperarea pentru dezvoltarea Uniunii Europene. De asemenea, se precizează în diverse studii, că se dorește încurajarea activităților de cooperare pentru dezvoltare mult mai eficiente și mai puternice, atât din partea organismelor multilaterale cât și de către Uniunea Europeană. Canalizarea fondurilor prin organismele de dezvoltare ar trebui să fie ghidate de o gândire strategică clară, orientate spre realizarea eficientă a obiectivelor de dezvoltare din țara beneficiar. UE și toate cele 27 de state membre ale acesteia sunt angajate în acest acord-cadru mondial istoric și sunt responsabile de punerea în aplicare a acestuia la fiecare nivel pentru a maximiza progresul în direcția obiectivelor de dezvoltare durabilă. Articulația unor aspecte sociale, economice și de mediu distincte ale „dezvoltării durabile” poate fi văzută în Agenda 21 și totodată se regăsesc în obiectivele specifice ale Agenda 2030. Acest agendă este un plan de acțiune pentru oameni, planetă și prosperitate. De asemenea, încearcă să consolideze pacea universală într-o libertate mai mare. Recunoaștem că eradicarea sărăciei în toate formele și dimensiunile sale, inclusiv sărăcia extremă, este cea mai mare provocare globală și o cerință indispensabilă pentru dezvoltarea durabilă. Toate țările și toate părțile interesate, care acționează în parteneriat de colaborare, vor implementa acest plan.

Instituțiile și țările Uniunii Europene sunt principalii donatori mondiali de asistență și cooperare pentru dezvoltare. Pentru a contribui la atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite, instituțiile Uniunii Europene colaborează și furnizează finanțare pentru următoarele aspecte ale dezvoltării durabile:

Oamenii: eradicarea sărăciei și a foametei în toate formele și asigurarea demnității și a egalității

Planeta: protejarea generațiilor viitoare de distrugerea mediului și epuizarea resurselor

Prosperitatea: asigurarea unei vieți prospere și împlinite, în armonie cu natura

Pacea: crearea unor societăți pașnice, corecte și incluzive

Parteneriatul: realizarea activităților de dezvoltare printr-un parteneriat global

ONU a căutat să acționeze ca un motor al schimbărilor politice și, prin Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, a încercat să ofere un set clar și concentrat de obiective de bază pentru

a m sura angajamentul statelor bogate fa de dezvoltare. Atingerea obiectivelor unei agende de extindere a dezvoltării globale necesită acțiune colectivă la nivel global. Pentru a reaminti caracteristicile de bază ale procesului, Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, ca parte a mecanismelor sale de monitorizare și revizuire, încurajează statele membre să „efectueze analize periodice și inclusive ale progreselor la nivel național și sub-național, care sunt conduse de ar și conduse de ar”.

O componentă cheie a Agendei 2030 este aceea că urmărirea ar trebui să ofere o oportunitate de a vedea cum evoluțiile afectează diferite grupuri din populație. O altă problemă cheie a agendei este dacă dezvoltarea durabilă poate fi urmărită într-un sens mai larg, astfel încât evoluțiile obiectivelor și obiectivelor sociale, economice și de mediu să se poată susține mai degrabă decât să se contracareze reciproc. În prezent nu este clar cum se va realiza acest lucru. Prin aprobarea Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă și a celor 17 obiective de dezvoltare durabilă (ODD) din 2015, comunitatea mondială și-a reafirmat angajamentul față de dezvoltarea durabilă. În centrul Agendei 2030 se află cinci dimensiuni critice: oamenii, prosperitatea, planeta, parteneriatul și pacea, cunoscute și sub denumirea de 5P. Privit în mod tradițional prin obiectivul a trei elemente de bază – incluziunea socială, creșterea economică și protecția mediului - conceptul de dezvoltare durabilă a luat un sens mai bogat odată cu adoptarea Agendei 2030, care se bazează pe această abordare tradițională prin adugarea a două componente critice: parteneriat și pace. Durabilitatea autentică se află în centrul acestor cinci dimensiuni. Astfel, este necesară o cooperare perseverentă pentru a aborda probleme majore științifice și politice iar o astfel de acțiune colectivă necesită parteneriate public-private și transformări pe mai multe niveluri. În timpurile actuale, agitate de forțele decizionale ca Brexit, este o oportunitate excelentă pentru UE de a-și consolida poziția de putere globală, deoarece dezvoltarea durabilă a fost mult timp un obiectiv principal pe calea de integrare a UE.

Noua agendă nu va fi realizată dacă vom continua să ne gândim la dezvoltare ca la un proces constant - multe dintre țările care nu reușesc să facă progrese sunt afectate de conflicte, violență și instabilitate, pandemii, degradarea mediului, schimbări climatice și schimbări bruște în economiile lor. Chiar și țările care sunt stabile din punct de vedere socio-economic au adesea factori de risc serioși pentru dezvoltare. Ca urmare, Agenda este „a oamenilor, despre oameni și pentru oameni” și se așteaptă să fie implementată cu participarea „tuturor țărilor, a tuturor părților interesate și a tuturor oamenilor”.

Obiectivele de dezvoltare durabil (ODD), cunoscute și sub denumirea de Obiective globale, au fost adoptate de toate statele membre ale Națiunilor Unite în 2015 ca un apel universal la acțiune pentru a pune capăt sărăciei, a proteja planeta și a se asigura că toți oamenii se bucur de pace și prosperitate până în 2030. Cele 17 ODD sunt integrate - adică recunosc că acțiunea într-un domeniu va afecta rezultatele celorlalți și că dezvoltarea trebuie să echilibreze sustenabilitatea socială, economică și de mediu. Prin angajamentul de a nu lăsa pe nimeni în spatele lor, țările s-au angajat să urmărească progresul rapid pentru cei mai îndepărtați. Acesta este motivul pentru care ODD-urile sunt concepute pentru a aduce lumea la mai multe „zerouri” care se schimbă în viață, inclusiv sărăcie zero, foamea, SIDA și discriminarea împotriva femeilor și fetelor. Relevanța ODD continuă să crească pe măsură ce trece timpul. Cu toate acestea, vor apărea noi provocări pe drumul către realizarea lor. Este necesar să existe o abordare activă față de acestea, iar diferiții actori implicați trebuie să se coordoneze pentru a fi cât mai eficienți. De asemenea este pus accentul pe găsirea de soluții durabile pe termen lung, mai degrabă decât soluții pe termen scurt care vor avea ca rezultat probleme ulterioare în viitor. Pericolul cu care ne confruntăm acum este că guvernele apelează la soluții pe termen scurt pentru a repara rapid ceea ce a provocat criza. În schimb, acum este cel mai bun moment pentru a trece în revistă abordarea noastră asupra ODD.

Prin intermediul Obiectivelor Globale, se stabilește o agendă de acțiune ambițioasă pentru următorii 15 ani în vederea eradicării sărăciei extreme, combaterii inegalităților și a injustiției și protejării planetei până în 2030: *”Fără sărăcie”; ”Foamete zero”; ”Sănătate și bună stare”; ”Educație de calitate”; Egalitate de gen”; Apurată și sanitară; Energie curată și la prețuri accesibile; Muncă decentă și creștere economică”; Industrie, inovație și infrastructură”; ”Inegalități reduse”; ”Orașe și comunități durabile”; Consum și producție responsabile”; Acțiune climatică”; Via aeriană”; Via terestră”; Pace, justiție și instituții eficiente”; Parteneriate pentru realizarea obiectivelor.* Pentru a crea o lume mai sustenabilă și pentru a ne angaja la problemele legate de sustenabilitate descrise în ODD-uri, indivizii trebuie să devină factori de schimbare pentru sustenabilitate. Ei au nevoie de cunoștințe, aptitudini, valori și atitudini care să-i împuternicească să contribuie la dezvoltarea sustenabilă. Națiunile Unite și agențiile sale de specialitate, inclusiv Banca Mondială și Fondul Monetar Internațional, au răspuns acestor solicitări prin crearea de noi parteneriate și prin mobilizarea de resurse suplimentare pentru a oferi sprijin statisticilor în țările în curs de dezvoltare. Rezultatul a fost o

îmbunătățirea marcantă a calității și disponibilității statisticilor privind rezultatele de bază ale dezvoltării: distribuția sârcei și a veniturilor, înscrierile școlare, rata mortalității și morbidității și condițiilor de mediu.

Banca Mondială este o instituție Internațională a Națiunilor Unite și este una dintre cele mai mari și mai cunoscute bănci de dezvoltare. Împrumuturile și stabilirea condițiilor de politică pentru țările în curs de dezvoltare fac din Banca Mondială una dintre cele mai importante agenții de dezvoltare la nivel mondial. Noua paradigmă de dezvoltare internațională a influențat obiectivul oficial al Băncii și a evoluat de la practicarea prezenței în reducerea sârcei în țările cu venituri mici. În ultimii ani, Banca a adoptat mai multe politici și programe noi care includ ideea că dezvoltarea trebuie să fie incluzivă și cuprinzătoare. Dacă o țară este atribuită unui proiect al Băncii Mondiale, acesteia îi se acordă împrumuturi cu scopul de a reduce sârcea și de a crește nivelul de trai. Împrumuturile nu sunt întotdeauna acordate în avans, ci sunt condiționate. Argumentul Băncii Mondiale de a impune condiționarea împrumuturilor este că acele acțiuni împiedică banca să subvenționeze politici proaste sau guverne corupte.

În ciuda mediului provocator, Banca Mondială a continuat să pledeze pentru probleme de importanță critică și să-și consolideze parteneriatele cu comunitatea internațională pentru a oferi contribuții sporite zonelor sărace ale lumii. Tocmai de aceea și-a aprofundat angajamentele cu partenerii și părțile interesate, recunoscând că provocările tot mai complexe ale lumii necesită o colaborare și mai mare dacă se vor realiza obiectivele asemănătoare de a pune capăt sârcei extreme și de a stimula prosperitatea comună. Pe de altă parte, toți anii de experiență în dezvoltarea Băncii au influențat evoluția teoriei dezvoltării, inclusiv realizarea că creșterea economică și investițiile în infrastructură nu sunt suficiente pentru a promova dezvoltarea și a reduce sârcea. Prin urmare, se pare că interacțiunea reciprocă între instituțiile internaționale de dezvoltare și teoria dezvoltării vor continua în favoarea țărilor cu venituri mici.

Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare este un lider global în asistența pentru guvernare și are mai mult de 35 de ani de experiență. Fiind o organizație preocupată de dezvoltarea umană durabilă, oferă, de asemenea, o gândire de ultimă oră asupra sârcei multidimensionale și a creșterii ecologice inclusive. Pe măsură ce guvernele și piețele din întreaga lume se confruntă cu dubla provocare a unei pandemii și a schimbărilor climatice, capitalul privat va juca un rol vital în satisfacerea nevoilor imediate și a celor de finanțare către realizarea ODD. La baza eforturilor PNUD de a sprijini o cooperare eficientă pentru

dezvoltare se află principiile convenite la nivel internațional privind eficacitatea dezvoltării: proprietatea națională asupra procesului de dezvoltare; parteneriate incluzive; un accent pe rezultate; transparență și responsabilitate reciprocă între parteneri. În practică, PNUD la nivel național încurajează puternic guvernele - inclusiv guvernele reticente - să construiască o proprietate națională bazată pe largă și să includă participarea societății civile la programele sale.

Începând cu 2013, PNUD a luat măsuri pentru a operaționaliza planul strategic și pentru a integra mai bine cele trei dimensiuni ale dezvoltării durabile în cadrul oportunităților sale de politică, programare și parteneriat, inclusiv prin promovarea cooperării. În relația cu rile partenere, PNUD lucrează pentru a înțelege factorii sociali și economici care joacă un rol crucial în stimularea sănătății și a bolilor dar și pentru a răspunde unor politici și programe adecvate înafara sectorului sănătății. În orice caz, în contextul domeniilor prioritare, PNUD susține proiecte și programe la toate nivelurile (global, regional și național), în colaborare cu numeroși parteneri, oferind consiliere, consolidarea capacității și cofinanțarea sau finanțarea activităților inovatoare.

Pentru ca PNUD să aibă succes, trebuie să construim o cultură de înalt performanță, prin care fiecare individ și echipă să fie încurajat cât și activități care se adăuga tot ce este mai bun într-un mediu stimulator și angajator, care recunoaște și recompensează proactiv angajamentul și excelența la toate nivelurile. Domeniile specifice de interes ale PNUD (denumite și practici sau rezultate cheie în diverse documente) sunt elaborate în conformitate cu condițiile în schimbare și cererile de sprijin pentru programe din partea țărilor. Raportul său anual de dezvoltare umană este utilizat pe scară largă și considerat autoritar.

Preocupările globale de astăzi cu siguranță, instabilitatea și terorismul leagă dezvoltarea și securitatea internațională în moduri diferite precedent și reunesc noi actori în arena politicii externe. Experiențele lecțiilor din trecut trebuie să informeze mai bine politica și practicile actuale. Evoluția gândirii asupra rolului statului, cetățeanului și managementului dezvoltării internaționale oferă indicii cu privire la ce funcționează și la ce întrebări de cercetare rămân fără răspuns.

Asociația Internațională pentru Dezvoltare (IDA) este parte a Băncii Mondiale care ajută cele mai sărace țări din lume și îi propune să reducă sărăcia oferind împrumuturi (numite „credite”) și subvenții pentru programe care stimulează creșterea economică, reducerea inegalităților și îmbunătățesc condițiile de viață ale oamenilor. Din punct de vedere operațional

IDA pune un accent special pe cinci domenii tematice: schimbările climatice, genul și dezvoltarea, fragilitatea, conflictele și violența, locurile de muncă și transformarea economică și guvernarea și instituțiile. În scenariul contemporan al provocărilor din ce în ce mai mari pentru depășirea subdezvoltării, mecanismele de răspuns rapid capătă importanță pe scena mondială. Multe dintre problemele cu care se confruntă rile în curs de dezvoltare nu respectă granițele. Ajutând la soluționarea acestor probleme, IDA susține problemele de securitate, mediu și sănătate și lucrează pentru a preveni ca aceste amenințări să devină probleme globale.

Acordul Organizației Mondiale a Comerțului a făcut ca acesta să fie ca o nouă organizație internațională cu personalitate și capacitate juridică dar și cu privilegiul și imunități suficiente. Principiul participării are o importanță fundamentală pentru orice organizație internațională. În cazul OMC este deosebit de relevant deoarece scoate la lumină faptul că, în pofida faptului că legal toate statele au drepturi egale, în practică câteva țări selectate de în toată puterea. Aceste țări stabilesc agenda și negociază în beneficiul lor.

Obiectivul de dezvoltare durabilă al ONU pentru 2030 este „asigurarea unei vieți sănătoase și promovarea bunăstării tuturor la toate vârstele”. **Organizația Mondială a Sănătății (OMS)** este autoritatea de coordonare a sănătății internaționale în cadrul sistemului Națiunilor Unite și se angajează să colaboreze cu comunitatea internațională pentru a oferi sprijin pentru aceste sisteme critice, astfel încât fiecare ar să aibă date fiabile, în timp util și accesibile. Prin OMS, guvernele pot aborda în comun problemele globale de sănătate și pot îmbunătăți bunăstarea oamenilor.

Importanța strategică a OMS ca agenție de sănătate specializată a ONU, numeroasele sale programe și politici influente la nivel global, regional și național și comunitar și, mai ales, misiunea sa umanitară, îi conferă autoritate mondială și îi garantează un loc central. Obstacolele în calea schimbării sunt puternice și în multe privințe sunt similare cu dificultățile de a realiza o schimbare durabilă în ordinea internațională sau în reformarea cu succes a sistemelor de îngrijire a sănătății. Dialogul cu actorii cheie poate clarifica și revigora contribuția specifică a OMS la îmbunătățirea sănătății la nivel mondial și la guvernare. Trebuie găsite modalități de a depăși barierele rivalității concurențiale care destabilizează eforturile de abordare a problemelor de sănătate ale lumii.

În 2020, sănătatea globală a devenit locală. Distincțiile artificiale dintre rile bogate și rile sărace s-au prăbușit în fața unui virus care nu a luat în considerare granițele sau geografia. Cu

to ii am v zut în mod direct cât de repede o boală de care nu a i auzit niciodată într-un loc în care nu a i fost niciodată poate deveni o urgență de sănătate publică chiar în propria curte. Viruși precum COVID-19 ne amintesc că, pentru toate diferențele noastre, toată lumea din această lume este conectată biologic printr-o rețea microscopică de germeni și particule - și că, ne place sau nu, suntem cu toții împreună. Ciclul inegalității va continua. Mulți din întreaga lume se retrag în interior - prioritizând interesele naționale în fața amenințărilor globale. Totul depinde dacă lumea se reunește pentru a se asigura că ținem la salvatoare de vie și dezvoltat în 2020 salvează cât mai multe vieți în 2021. Performanța OMS trebuie examinată, revizuită și auditată, nu în ultimul rând pentru că OMS răspunde în fața țărilor care o finanțează.

Organizația Internațională a Migrației (OIM) lucrează cu partenerii săi din comunitatea internațională fiind un actor cheie umanitar și de dezvoltare. Se prezintă ca angajat pentru protecția migranților vulnerabili și dezvoltarea țărilor de origine ale acestora. În contextul dezastrelor, mobilitatea este în eleas în principal ca un impact negativ care poate da naștere la noi riscuri și vulnerabilități pentru persoanele aflate în mișcare. Deși acest lucru poate și adesea este cazul, OIM a evidențiat importanța directă a deciziilor de mobilitate în reducerea riscului și promovarea rezilienței, precum și condițiile de vulnerabilitate extremă asociate cu „populațiile prinse” care nu sunt în măsură să se îndepărteze de rău sau să investească în strategii alternative de trai în mijlocul presiunilor de mediu și schimbări climatice.

Programul Comun al Națiunilor Unite privind HIV / SIDA (UNAIDS) se angajează să obțină acces universal la prevenirea, tratamentul, îngrijirea și sprijinul HIV / SIDA. Pe măsură ce apar noi provocări în domeniul medical precum COVID – 19, iar obiectivele pentru 2020 sunt ratate, UNAIDS îndeamnă țărilor să investească din lecțiile despre investițiile insuficiente în sănătate și să intensifice acțiunile globale pentru a pune capăt SIDA și a altor pandemii. Acest îndemn a fost dezbatut în 26 noiembrie 2020 la Geneva unde UNAIDS solicită țărilor să facă investiții mult mai mari în răspunsurile necesare la pandemii globale și să adopte un nou set de obiective îndrăznețe, ambițioase dar realizabile în cazul HIV. Dacă aceste obiective sunt atinse, lumea va fi din nou pe drumul cel bun pentru a pune capăt SIDA ca o amenințare pentru sănătatea publică până în 2030. Îmbunătățirea serviciilor de sănătate și a rezultatelor este esențială pentru a pune capăt seriei extreme și a stimula prosperitatea comună. Întâmb, acolo unde prevenirea este implementată bine și la scară, funcționează. Există mai mulți oameni care primesc tratament

decât cei ce nu au parte, iar acum avem un impuls real în spatele încetirii stigmatizării și discriminării legate de HIV și ne asigurăm că nimeni nu este lăsat în urmă.

CAPITOLUL 4 : UN CONTEXT AL GUVERNANȚEI ÎN STABILIREA MEDIULUI ADECVAT PENTRU DEZVOLTARE

Într-o societate aflată încă în căutare de soluții pentru dezvoltarea durabilă, buna guvernare a fost întotdeauna recunoscută ca fiind un instrument critic pentru promovarea dezvoltării durabile și un element crucial care trebuie încorporat în strategiile de dezvoltare durabilă. În acest context, prin mecanismele sale strategice, buna guvernare contribuie la angajarea pe termen lung a obiectivelor strategice, la coerența politicilor prin coordonare asiduă, la un proces deschis și transparent de implicare și consultare a părților interesate și la apropierea strategiilor de dezvoltare durabilă comunităților locale și respectiv a oamenilor.

În acest context de analiză, propunem o cercetare, utilizând ca metodologie analiză tematică a conținutului, cu privire la modul în care buna guvernare se reflectă în strategiile de dezvoltare durabilă ale țărilor UE. În timp ce mulți factori joacă un rol important în dezvoltare, buna guvernare a fost întotdeauna recunoscută ca fiind un instrument critic pentru promovarea dezvoltării durabile și este, de asemenea, considerat un element crucial care trebuie încorporat în strategiile de dezvoltare. O bună guvernare promovează responsabilitatea, transparența, eficiența și statul de drept la toate nivelurile și permite gestionarea eficientă a resurselor umane, naturale, economice și financiare pentru o dezvoltare echitabilă și durabilă, garantând participarea societății civile la procesele decizionale. Buna guvernare și dezvoltarea durabilă sunt două concepte strâns legate între ele. O bună guvernare nu garantează dezvoltarea durabilă; totuși, absența sa îl limitează sever și, în cel mai rău caz, îl poate împiedica.

Guvernarea este atât un obiectiv în sine, care promovează un climat de respectare a drepturilor universale, cât și promovează incluziunea politică și socială pentru cetățenii defavorizați, în special pentru femei, tineri și copii. De asemenea, oferă contextul politic și instituțional pentru realizarea rezultatelor majore ale dezvoltării durabile, inclusiv reducerea sărăciei, creșterea favorabilă incluziunii, protejarea resurselor naturale și abordarea inegalității. O bună guvernare la nivel internațional este fundamentală pentru realizarea dezvoltării durabile. Pur și simplu „guvernare” înseamnă că procesul decizional este implementat. De fapt, guvernarea este exercitarea autorității politice, economice și administrative pentru a gestiona

afacerile unei națiuni și mecanismele complexe, procesele, relațiile și instituțiile prin care cetățenii și grupurile își exprimă interesele, își exercită drepturile și obligațiile și mediază diferențele lor.

O guvernare echitabilă și eficientă este esențială pentru a se asigura că dezvoltarea aduce beneficii atât oamenilor, cât și planetei. Provocarea guvernării este de a înțelege cum, în contexte specifice, gestionarea stabilității politice se realizează utilizând dotările istorice ale instituțiilor și structurilor de putere și dacă schimbările fezabile din instituțiile politice și organizațiile politice pot contribui la consolidarea stabilității politice. Argumentul de bază este că proasta guvernare apare deoarece distribuie veniturile sau puterea politică în mod particular. Pentru a îmbunătăți guvernarea, trebuie să înțelegem forțele politice care conduc la o guvernare proastă în primul rând și trebuie să înțelegem și cum și de ce se îmbunătățește guvernarea.

Guvernarea este o provocare critică pentru următorul deceniu dacă vrem să gestionăm tranziția către o lume capabilă să rămână în limitele normale și într-un mod echitabil. Guvernarea slabă și dinamica de putere înclinată sunt factori de bază importanți care se blochează în modele nesustenabile și nedrepte de exploatare și inegalitate. În schimb, noile abordări ale guvernării care sunt mai descentralizate și participative deopotrivă pot avea potențialul de a sprijini o tranziție echitabilă și justă și de a crea rezistență socială. Tendințele de guvernare și putere la nivel național și internațional sunt puternic afectate de valul naționalismului populist care crește în multe țări. În aceste locuri vedem centralizarea puterii, pierderea reprezentării pentru grupurile marginalizate și agravarea responsabilității.

În câteva locuri semnificative, cum ar fi China, autoritarismul digital devine o realitate, deoarece priceperea tehnologică în creștere este valorificată pentru control și supraveghere. Cu toate acestea, mai pozitive, mai descentralizate și mai dinamice momente, care reduc polarizarea și permit angajarea și consensul pentru acțiune, apar și în multe locuri. Acest lucru se întâmplă în special la nivel de oraș și în state mici, permise în mare parte de tehnologiile descentralizate emergente. Există posibilitatea ca această tendință să se răspândească mai mult pe măsură ce beneficiile devin clare.

În 2019, COVID-19 a avut un impact amplu și devastator asupra economiilor din întreaga lume, cu implicații politice majore pentru toate țărilor lumii. Pandemia nu este doar o criză de sănătate sau socio-economică; este o criză de guvernare, care testează rezistența sistemelor și instituțiilor de guvernare. A expus provocările fundamentale ale dezvoltării într-un mediu instituțional slab și deficiențele structurilor și conducerii slabe la toate nivelurile de guvernare.

În același timp, acest moment a evidențiat rolul critic pe care îl poate juca o guvernare eficientă și favorabilă incluziunii în ceea ce privește relația dintre stat și oamenii săi. Unele guverne au reușit să răspundă rapid și eficient cu politici adecvate, iar cele mai puternice conducători și cele mai eficiente răspunsuri COVID-19 au venit de la cele care s-au angajat să îmbunătățească guvernarea și să însuflă încredere cetățenilor săi. Distribuția inechitabilă a proiectelor de dezvoltare și transferarea slabă a puterilor a dus la o infrastructură slabă de îngrijire a sănătății, administrare ineficientă și prestații slabe de servicii la nivel local în multe state.

Ca urmare a situației create de apariția acestei pandemii, sunt necesare cinci recomandări de analizat pentru o bună guvernare în timpul unei urgențe sau crize:

O bună guvernare necesită luarea de decizii incluzivă, responsabilitate și transparență.

O bună guvernare necesită răspunsuri în timp util, inițiative guvernamentale eficiente și consolidarea consensului.

O bună guvernare necesită structuri juridice corecte, instituții imparțiale și o lipsă de impunitate.

O bună guvernare necesită capacitatea de a mobiliza în mod transparent resursele și de a asigura furnizarea echitabilă a serviciilor.

O bună guvernare necesită o interacțiune onestă, deschisă și îmbunătățită între guvern și societatea civilă.

Pandemia a evidențiat rolul unei bune conduceri, iar alegerile politice și de comunicare pe care le-au făcut liderii au avut un impact măsurabil asupra răspunsului la pandemie. Mai mulți lideri mondiali, informați de știință, au întreprins acțiuni ferme pentru a minimiza impactul virusului, în timp ce alții au adoptat o abordare de tip „hands-off”, alegând în schimb să ignore știința, să politizeze pandemia și să fie în negare - rezultând o dezorganizare răspuns la criză și pierderi semnificative de vieți omenești. Majoritatea țărilor nu erau bine pregătite pentru această pandemie, deoarece au subestimat riscul în momentul apariției focarului; nu a avut planuri de gestionare a crizelor pentru pandemii și nu aveau spațiu fiscal suficient pentru a face fața veniturilor reduse drastic. Așadar, vor fi necesare politici solide pentru a deschide calea redresării post-COVID. Reformele instituționale care au ca rezultat guverne mai responsabile și mai eficiente; spațiu fiscal reconstituit cu mobilizare îmbunătățită a resurselor interne și gestionarea datoriilor; deplasarea resurselor către sectoare netradiționale cu o valoare adăugată mai mare care încurajează crearea de locuri de muncă; extinderea infrastructurii digitale; și conectivitatea urban-rural îmbunătățită sunt câteva dintre zonele care vor necesita o atenție concertată.

Anul 2020 a fost tumultuos, iar guvernul a fost în centrul atenției nu numai în confruntarea cu cea mai mare provocare de sănătate publică dintr-un secol, ci și în abordarea unor perturbări economice și sociale majore. Noi programe au fost lansate aparent peste noapte și la scară masivă. Guvernul este de obicei asociat cu schimbări incrementale, dar 2020 a fost un an de discontinuitate. Schimbările pe care le-am văzut în operațiunile guvernamentale reflectă schimbările dramatice care se întâmplă în lume în general. Criza economică și de sănătate fără precedent cu care se confruntă țările în curs de dezvoltare va agrava provocările de dezvoltare existente. În timp ce guvernele au început să răspundă, capacitatea lor este strâns limitată. În timp ce boala COVID-19 nu discriminează între bogății sau săraci, impactul acesteia va exacerba inegalitățile existente. Acest lucru înseamnă că țările în curs de dezvoltare vor fi printre cele mai afectate, iar evenimentele în domeniul sănătății, economic și social ale crizei contribuind la provocările de dezvoltare existente, inclusiv sărăcia extremă, conflictele violente, lipsa alimentelor și situațiile de urgență legate de climă. Mai mult, dovezile timpurii sugerează că impactul advers al COVID-19 nu va afecta mai dur doar țările în curs de dezvoltare și cele mai puțin dezvoltate;

Aceasta este o criză de dezvoltare globală fără precedent. Afectează modul în care producem, consumăm, muncim și trăim și are repercusiuni masive asupra generațiilor prezente și viitoare. Afectează fiecare țară și individ din lume, dar nu toată lumea este afectată sau pregătită la fel. Ca atare, criza necesită un răspuns global fără precedent în ceea ce privește dimensiunea, puterea și ambiția de a rezolui. Comunitatea internațională – inclusiv organizații multilaterale și instituții financiare internaționale, grupul de țări G7 și G20, organizații filantropice, sectorul privat internațional și ONG-uri – poate și ar trebui să revigoreze cooperarea și să adopte o abordare multilaterală îndrăzneață, inovatoare și incluzivă pentru mobilizarea finanțării, tehnologia și expertiza în întreaga gamă de politici pentru a depăși criza, a susține și a realiza Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, precum și obiectivele climatice, asigurându-se că nimeni nu este lăsat în urmă. De aceea întreaga comunitate internațională trebuie să sprijine țările în curs de dezvoltare în timp ce abordează consecințele pandemiei și evită erodarea anilor de progrese în reducerea sărăciei.

Crizele cu care s-au confruntat țările aflate în procesul de dezvoltare au întâmpinat o serie de repercusiuni. Se constată că după fiecare criză economică, politică sau pandemică, a crescut foarte mult nevoia de ajutor extern, deoarece efectele devastatoare ale fiecăreia au determinat agravarea rapidă a indicatorilor de dezvoltare și au scăzut dramatic alte surse de finanțare a dezvoltării, cum ar fi investițiile. În orice caz, crizele au consolidat, de asemenea, justificările

potențialele interese proprii pentru ajutor, care ar putea facilita asistența mai mult decât prioritățile donatorilor decât la nevoile celor săraci. Lipsa angajamentului și responsabilității beneficiare de ajutor este, de asemenea, un motiv pentru care creșterea economică este îngreunată. Pentru a atinge obiectivul eficacității ajutorului, este necesar să se îmbunătățească capacitatea țărilor sărace și să se includă toate părțile interesate pentru o bună parte a intereselor politice și a angajamentului la cel mai înalt nivel. Un ajutor bine direcționat poate crește capacitatea țărilor sărace de a-și maximiza beneficiile, de a îmbunătăți mediul pentru investiții și de a se asigura că cei săraci au capacitatea de a contribui la realizarea dezvoltării.

Oamenii sunt instrumentele și beneficiarii, dar și victimele tuturor activităților de dezvoltare. Implicarea lor activă în procesul de dezvoltare este cheia succesului. Orice proces de dezvoltare trebuie să aibă finalitate umană, altfel este sortit eșecului. Capitalul uman, ca și componentă a resurselor umane, este astăzi apreciat ca fiind cel mai valoros activ la nivel organizațional sau național, iar educația și formarea profesională continuă a resurselor umane este unanim apreciată în prezent ca o componentă esențială a strategiilor de dezvoltare ale statelor lumii. În zilele noastre, țărilor care trebuie să își mărească productivitatea muncii pentru a-și extinde noile calități ale capitalului uman, trebuie să introducă inovațiile industriale și tehnologice promovate atât de părțile interesate în afaceri, cât și de factorii de decizie politică.

Auzim frecvent despre China ca o amenințare, un concurent, un stat revizionist, un abuzator al drepturilor omului, un manipulator de monedă, un accelerator al schimbărilor climatice și nenumărate altele. În comparație cu țăările occidentale, China ia o poziție mai prudentă asupra reformei ONU, subliniind necesitatea unei consultări și coordonări adecvate între toate statele membre. *În calitate* atât ar beneficia, cât și ar dona, nu se opune principiilor principale ale bunei guvernări. Diferența este că China nu dorește să lege anumite standarde politice ca condiții prealabile la politicile sale față de țăările în curs de dezvoltare. Poziția Chinei subliniază cooperarea Sud-Sud și cooperarea bilaterală între China și altele în curs de dezvoltare. Practic, China sprijină reforma ONU pentru a atinge obiectivul de coerență și eficiență în sistemul operațional al ONU. Diferența este că țăările donatoare occidentale subliniază „un sistem unic ONU”, iar China apreciază „modalitățile flexibile de abordare” în funcție de „nevoile și cerințele naționale diverse”, considerând că reforma ar trebui să conducă la o creștere a capacității activităților ONU de a satisface diferitele cerințe ale țărilor beneficiare într-un mod integrat și flexibil și că reforma nu trebuie limitată strict doar la anumite domenii.

Relațiile diplomatice și politice dintre UE și China s-au extins și s-au aprofundat. China s-a impus ca un actor economic semnificativ pe scena internațională și relațiile dintre UE și China vor afecta viața cetățenilor din UE și economia acestora timp de mulți ani de acum înainte. Respectând principiile pacii, dezvoltării, cooperării și beneficiului reciproc, China se angajează să mențină pacea mondială și să caute o dezvoltare incluzivă. Se va strădui să construiască o economie mondială deschisă și o comunitate de destin comun pentru întreaga omenire. Mână în mână, China va colabora cu UE și alții pentru a împărtăși oportunitățile și beneficiile, de asemenea, pentru a depăși provocările și dificultățile, pentru a contribui mai mult la menținerea pacii și a dezvoltării atât în regiune, cât și în lume. Recent, pandemia de coronavirus ne-a arătat cât de dependentă este lumea în ceea ce privește importurile din China, dar și cât de vulnerabili suntem la ruperea lanțurilor internaționale de aprovizionare și la o perturbare a „ordinii mondiale” bazate pe globalizare. Avem nevoie ca China să joace un rol deplin, în parteneriat cu noi, dacă dorim să restabilim încrederea, creșterea economică și locurile de muncă și să facem progrese reale către crearea unei economii globale deschise, flexibile și robuste. Pentru a realiza toate acestea, avem nevoie de China, iar China are nevoie de restul lumii.

Dezvoltarea este indispensabilă pentru apărarea în viitor a intereselor Americii într-o lume modelată de integrarea economică în creștere și fragmentarea puterii politice, prin ascensiunea puterilor emergente și slăbiciunea persistentă a statelor fragile, prin potențialul globalizării și riscurile generate de amenințările transnaționale și de provocările foametei, surselor, bolilor și schimbărilor climatice globale. Drept urmare rolul SUA în calitate de conducător global a dus la o implicare extinsă în relațiile internaționale. Ca puteri de semnificație globală, UE și SUA au responsabilitatea de a coopera pentru a oferi conducere în lume. Această împărtășire a agendei orientată spre exterior cu ambii parteneri care se angajează să coopereze pe probleme de importanță globală. Dacă ultimii ani au fost marcați de schimbări de forță geopolitice, de tensiuni bilaterale și de tendințe unilaterale, situația actuală determinată de pandemia mondială generată de virusul COVID, face posibilă oportunitate unică de a elabora o nouă agendă transatlantică de cooperare mondială, bazată pe valorile, interesele și influența comună în întreaga lume.

Politica de dezvoltare se află în centrul acțiunii externe a UE. Acesta servește drept cea mai bună reclamă a Uniunii și îi reflectă identitatea ca actor global și partener, străduindu-se să promoveze valorile, să consolideze democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului

și principiile dreptului internațional, să păstreze pacea și să prevină conflictele, să sprijine dezvoltarea durabilă și promovarea bunei guvernări mondiale. Un parteneriat transatlantic puternic este vital pentru a asigura securitatea, stabilitatea și prosperitatea noastră comună și pentru a contribui la acestea. În același timp, considerăm că relațiile transatlantice constituie piatra de temelie a ordinii internaționale bazate pe norme, consolidând pacea și securitatea internațională, libertatea, prosperitatea, drepturile omului, egalitatea de gen, multilateralismul, statul de drept și democrația, nu numai pentru cei care trăiesc pe meleagurile noastre, ci și pentru restul lumii.

Potrivit unui nou raport al comisiei parlamentare, guvernul britanic a renunțat la poziția sa de lider și acum riscă să rămână în urmă. Marea Britanie recunoaște că cele 17 ODD reprezintă un cadru pentru abordarea provocărilor transversale cu care se confruntă astăzi Regatul Unit și lumea. Ieri, din Uniunea Europeană, nu atestă faptul că Marea Britanie „se va ridica de unde a rămas” în 1973; mai degrabă se află într-un mediu în care puterea globală este mai dispersată, iar direcția de deplasare este incertă. Situația viitoare a Regatului Unit va depinde mai mult de contribuțiile sale la soluțiile globale, decât de a se baza pe gloriile din trecut. Acest lucru necesită confruntarea cu modalitățile prin care actuala ordine internațională a consolidat și a reprodus relațiile de putere inegale între țări, precum și propria poziție privilegiată a Regatului Unit. Dacă Regatul Unit își păstrează credibilitatea și rolul de lider în problemele globale de dezvoltare durabilă, este vital ca guvernul să își ia în serios obligațiile de a stabili obiective interne ambițioase, de a se asigura că acestea sunt urmărite riguros și de a colabora cu alte țări interesate din Marea Britanie pentru a deține o sensibilitate și implicare accentuată în fața posibilităților amenințări globale. Într-o epocă de amenințări comune, cazul cooperării internaționale face parte dintr-un proiect politic progresist, nu distinct de acesta.

Percepțiile internaționale post-Brexit înseamnă că Marea Britanie trebuie să își arate în mod activ viziunea și angajamentul față de instituțiile internaționale și unele concepții ale unei ordini internaționale bazate pe reguli, dar recunoscând starea actuală oarecum fragmentată.

CONCLUZII FINALE ȘI RECOMANDĂRI

Toate problemele pe care dezvoltarea este destinată să le abordeze (sărăcia, bolile, degradarea mediului, conflictele și așa mai departe) se prezintă diferit în tot mai multe state ale Uniunii Europene și nu numai. Ori soluțiile trebuie modelate în moduri în care să respecte

specificul timpului, locului și oamenilor. Prin natura lor, teoriile dezvoltării internaționale încearcă să extindă în alegerea și explicarea coerentă a rolului relațiilor internaționale dar mai ales a felului în care punem pune astăzi în practică acțiuni interpretabile. Cu toate acestea, în ceea ce privește viitorul Uniunii se pune întrebare dacă aceasta va rămâne stabilă și va reuși să ofere sprijin nemijlocit acelor țări care solicită ajutor. Ultimile activități realizate de Uniunea Europeană au subliniat că aceasta pare să dorească să continue mai departe în direcția unei comunități strânse dar care s-a să se facă remarcată mai mult în domeniul politic. Astfel, întrebarea rămasă de investigat este dacă Uniunea Europeană, ca orice alt actor global, are marea responsabilitate de a acționa pentru rezolvarea problemelor și conflictelor actuale și de a nu-i permite să lase statele sale membre, singure, în fața provocărilor ce apar sau să se rezume doar la statutul de putere economică.

Politica de dezvoltare a Uniunii Europene (UE) este o dimensiune mai puțin cunoscută, dar totuși foarte interesantă și chiar fascinantă a procesului de integrare europeană. Organizația Națiunilor Unite – ONU a adoptat Agenda 2030, un plan de acțiune pentru oameni, planetă și prosperitate compus din 17 obiective de dezvoltare durabilă care echilibrează cele trei dimensiuni ale dezvoltării: economică, socială și de mediu. Împreună cu Uniunea Europeană, China și Statele Unite se numără printre cele mai mari trei economii din lume. UE și SUA pot realiza o mare schimbare pozitivă la nivel global, care va aduce beneficii oamenilor cu mult dincolo de ambele părți ale Oceanului Atlantic. La rândul său, plecarea din ianuarie 2020 a unuia dintre cei mai puternici actori ai politicii externe, UE pierde nu doar contribuția financiară importantă a Regatului Unit la bugetul general, ci și un important donator individual, ajutorul UE va fi redus puternic.

Închizând cercul de cercetare prezentat, afirmăm că UE are o responsabilitate considerabilă de a forma ajutorul ordinii globale pe baza cooperării internaționale, durabilitate și solidaritate. Scopul final este de a consolida în continuare capacitatea geopolitică a UE și de a acționa în relațiile cu superputerile globale și regionale.

BIBLIOGRAFIE I REFERIN E SELECTIVE

Adam Hug, Dr Abigael Baldoumas, Katy Chakraborty and Dr Danny Sriskandarajah, *Finding Britain's role in a changing world: Introduction*, The Foreign Policy Center, March 3, 2020, accesibil la: <https://fpc.org.uk/finding-britains-role-in-a-changing-world-introduction/>

Ben Purvis, Yong Mao, Darren Robinson, *Three pillars of sustainability: in search of conceptual origins*, September 2018, p. 2, accesibil la: https://www.researchgate.net/publication/327404334_Three_pillars_of_sustainability_in_search_of_conceptual_origins

Bill and Melinda Gates, *The year global health went local*, January 27, 2021, accesibil la: <https://www.gatesnotes.com/2021-Annual-Letter>

Charles Clift, *What's the World Health Organization For? Final Report from the Centre on Global Health Security Working Group on Health Governance*, Chatham House Report accesibil la : <http://ghiadvisors.org/Docs/WHOHealthGovernanceClift.pdf>

Christoph Bertram, *Mieux vaut le grand frisson que la peur*, Revue des deux Mondes, fev. 2000.

Dumitrescu, A. L., Oehler incai, I. M. (2019). Reforma ONU: obiective, propuneri i priorit i. Revista de Economie Mondial , 11(2), pp. 35-52, accesibil la: <http://oaji.net/articles/2020/3365-1588087929.pdf>

Easterly, W., *What did structural adjustment adjust? The association of policies and growth with repeated IMF and World Bank adjustment loans*. Journal of development economics, Volume 76, 2005, pp. 1-22

Gabriela Dragan (2012), Politica de cooperare pentru dezvoltare i Politica de ajutor umanitar, Institutul European din Romania, Ghidul Politicilor Europene, Brosura nr.2, Bucuresti, p.7, accesibil la: http://www.ier.ro/sites/default/files/pdf/politica_aud_brosura_nr.2_.pdf

Jean-Marie Baland, Karl-Ove Moene, and James A. Robinson, *Governance and Development*, Center for Research in the Economics of Development University of Namur, January 2009, p. 34, accesibil la: <https://core.ac.uk/reader/6591760>

Homi Kharas and Andrew Rogerson, *Global development trends and Challenges*, October 2017, p. 45, accesibil la : <https://www.odi.org/sites/odi.org.uk/files/resource-documents/11873.pdf>

Hanson, Mark, *Economic development*, Routledge Press, London, 2011, p. 78.

James A. Dorn, *China's Future Development: Challenges and Opportunities*, Cato Journal, 2019, accesibil la: <https://www.cato.org/cato-journal/winter-2019/chinas-future-development-challenges-opportunities>

Peet, Richard, *Unholy Trinity: The IMF, World Bank and WTO*. London: Zed Books, 2009, p.477

Sachs, Wolfgang, *The Development Dictionary. A guide to knowledge as power*, Zed Books, London, 2010, p. 10, accesibil la: http://books.google.ro/books?id=2bi_kf7QAq4C&printsec=frontcover&dq=wolfgang+sachs&hl=ro&sa=X&ei=W3KkUa3jD4OL4ATni4DAAg&ved=0CDIQ6AEwAA

T. Forsyth, E. Green, J. Lunn, 2011, *Introduction to international development*, Undergraduate study in Economics, Management, Finance and the Social Sciences, University of London International Programmes

Thomas Fues, Li Dongyan, Martina Vatterodt, *The role of the United Nations in the global development architecture: Steps towards greater coherence* Paper presented to the Annual Meeting 2007 of the Academic Council on the United Nations System (ACUNS), June 6-8, 2007, New York City, p. 1, accesibil la: https://www.die-gdi.de/uploads/media/Download_the_full_text_74_kb_01.pdf

Articole online

Agenda 2030 pentru dezvoltare durabil , Ministerul Afacerilor Externe, accesibil la: <https://www.mae.ro/node/35919>

COVID-19 and Governance in Africa: Threats, Opportunities, and the Way Forward, African Center for Economic Transformation, 6 Aprilie 2021, accesibil la: <https://acetforafrica.org/publications/policy-briefs-and-discussion-papers/covid-19-and-governance-in-africa-threats-opportunities-and-the-way-forward/?gclid=EAIaIQobChMIpPCtsavv8AIVFtN3Ch1Q3wTjEAMYAiAAEgLhGfDBwE>

Culture in the implementation of the 2030 Agenda : A report by the culture 2030 goal campaign, accesibil la:

http://agenda21culture.net/sites/default/files/culture2030goal_high.pdf

Effective development co-operation ,p.32, accesibil la:

<https://www.undp.org/content/undp/en/home/2030-agenda-for-sustainable-development/partnerships/sdg-finance--private-sector/effective-development-cooperation.html>

European Union – Introduction , Peace Place Library, accesibil la:

<https://www.peacepalacelibrary.nl/research-guides/international-organisations-and-relations/european-union/>

Informa ii edificatoare puse la dispozitie de Uniunea European prin articolul: *Dezvoltare si cooperare - Eradicarea saraciei si dezvoltarea durabil* , accesibil la:

https://europa.eu/european-union/topics/development-cooperation_ro

United Nations System Staff College, *The 2030 Agenda for Sustainable Development*, accesibil la:

https://www.unssc.org/sites/unssc.org/files/2030_agenda_for_sustainable_development_kcsd_primer_en.pdf

UNDP Policy and Programme Brief, *UNDP support to the Implementation of the 2030 Agenda For Sustainable Development*, January 2016, p. 9, accesibil la:

https://www.undp.org/content/dam/undp/library/SDGs/SDG%20Implementation%20and%20UNDP_Policy_and_Programme_Brief.pdf

World Health Organisation - *Global Health Watch*

<http://www.ghwatch.org/sites/www.ghwatch.org/files/E1.pdf> - accessed and retrieved on 06.06.2017